

Kundaklanmış Zamanların Beşığı

– KENAN KOÇ · 30 Nisan 2013

KUNDAKLANMIŞ ZAMANLARIN BEŞİĞİ

Vur saçlarını baharın rüzgarlarına
Gözlerinde gururlu bir kıvanç
ve içinde öykülerle..

Birini çizer sabırla sarılmış fırçalar
Almış renkleri gök kuşağından
Uzakta olsa umutlar
Yüreğine su serperler insanın
Bakılır müneccim gözlerle gökyüzüne
Yıldızlar sanki bizimmiş gibi
Oysa biri..
Biri daha kayıp gider ufkun arkasına.

umudun yeleklere asılı durur
yıldızlardan tozlar yağmış üzerine
Hiç bir arkın suyunu çevirmemeli
başka yerlere
sütü uzaklaştırmamalı
ağızından süt çocuklarının
bırakılmalı her şey tabii mecrasına
ve razı gelinmeli aslında kaderlere.

Kendi uykusu ,dantelleri vardır
gerdek olan yepyeni gecelerin..
Açmayı beklerken kapanır gönül kapısı
Kendini adarsın tutsak olursun
Bir deva kaynatırsın kendine
ve kendi yüzünü görürsün
Boylu boyunca yatan vurulmuş bir adamda

Ve kınandan çıkan hasretler
Bir çığlığın arkasından koşmaktadır ümitsizce..
Kolları bağlı hayatın

Çürüyüp gidiyor içimizdeki duygular
Kundaklanıp zamanların beşğinde..